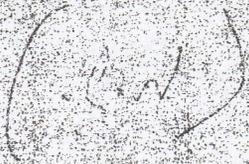

4. אילו הוצתי למסקנה כי עלי להציע לפניך להישאר על משמרתך הנוכחית לאורך ימים, ז"א לזמן בלתי מוגבל, כי אז הייתי רואה את עצמי חייב לתת את דעתי על שאלה מעמדך ולבקש אפשרות לסגפוק משאלתך בענין זה. כיון שאין אני מביע זאת, אלא מנסה להשפיע עליך כי תסכים להמשיך במצב הקיים עוד לתדשים מספר, אינני סבור כי מדובר יהיה כל שידוד מערכות מבחינה זו, שגביעתי בא. ל. תהיה בלתי נמנעת.

5. נדמה לי כי ברור לך עד כמה אני מעריך ומקיר - אני יכול להרחיב ולדמין עד כמה כלנו מעדיכים ומוקירים את החפיקיך שאחת ממלא בפעולת המשלחת למקור של יוסה והשראה, כאוצר ידענות התולך ומתעשר מידם ליום וכרות מחפיקי של כלזוע. אינני סבור, ועל כל פנים, הקסיון לא תדכיה לו, כי מעמדו של א. ל. מוצק נאידו מזה שהיא אם שזה מעוזתך ומפריע להתגלות יכלמן. היתה לי שיחה גלויה מאו עם א. ל. בשאלה זו בהיותו כאן ואין לי כל ספק כי הוא שומך בלב שלם להערכתך כלפניך ומעוניין אך לעזור לך ובשום פנים לא לבצר בעדך. אם יש מקרה שמלייב את הצטרותך אליו פעולה או הופעה, הדיני בטוח כי רק ברכת צומחת מזה. בזאת אינני מתכוון לומר כי כותך אתה בלבד או הדרכתה של אבא בלבד, לא היו מסיקים למלא את המשימה כראוי ובכלוא מזה התצלחה. אבל בנסיבות הקיימות, לאור עקבשה הדדגה שנקבעה לאיש ותק בתוכנו כאותוד, לבן תדכות ולחבר נקי דעה כמותו, תביין כי אינני יכול לראות את סינוני מעמדו מוצדק, כל שכן אם לבוא הזכר כהודאת שעה ולא כחלק מאיזה הסדר כולל המסמך אותו מצורה אחרת.

אלה הם השיקולים שהביאנו לידי מסקנתי. אני מקווה נאמנה כי לאור עיון ממצא אולם מוצדקים מבחינה אובייקטיבית. אהיה מאשר את תודיעתי כי אתה מקבל את הצעתי.

בידידות נאמנה,

200765

הקרית, כי בניסן תשי"א,
26 באפריל 1951

מס' 324/51

מר גדעון דפאל,
משלחת ישראל לארצות,
ניו-יורק.

יקירי גדעון,

זר לך/צדדים מצרות שונות ובכללן גם מחלמי עכבו את תשובתך למכתבך
מ-12 במרס.

שקלתי הרבה את הבעיה מכל צדדיה, הפכתי והפכתי בה, ולבסוף באתי
לידי מסקנה כי בנסיבות שנוצרו סתם לנו, עד לעצרת הבאה, להשאיר את
המצב הקיים בעינו, הן מבחינת הרכב המשלחת והן לגבי מעמד חבריה.

לדעתי היטב את רצונך העז לשוב לארץ עם משפחתך ולהתערות בקריה.
גם שמעתי כי התפקיד שנוצרו עליו מושך את לבך ומבטיח לך שדה פעולה
רחב ואפשרות של יזמה יעילה. לעומת זה הנוי מבין היטב כי מעמדך במשלחת
כרוך לדידך בקושי נפשי מסויים, עם כל זאת הגעתי לאותה מסקנה מתוך
השיקולים הבאים:

1. העובדים בעצרת השתלשלו אחרת מכפי ששערנו, אולי פטור מלפרס את שלבי
ההשתלשלות כי הם נהירים לך הרבה יותר, מבחינת הטיפול המוסמך והיעיל
מצדנו בשלבים הבאים של בעיה המורה ההתקדמות זכות הסיבוכים התדשים שצד
בתחום עניינינו אנו בארצות מוכרות פרישתך בשעה זו נהמסרת בניו-יורק לגדום
לנו נזק רב, גם המעמסה העצומה הרובצת על השגרירות וביתנו על השגריר
עצמו נזורה לא להחליש את סמכותה וכוסף פעולתה של המשלחת כשלעצמה. לפי
זה, המקום המרכזי שאת תופס במשלחת אינו ניתן להתמלא על-ידי מישהו זולתך
באותה מדה של כשרון ויעילות.

2. עברו כבר ממלא ארבעה חדשים מאז יצאתי את ניו-יורק ונותרה לנו
מחצית שנה לעצרת הבאה, אם ניש לבצע את העבודתך, יעברו כחודשיים לפחות
עד שתוכל לנו ועד שמישהו אשר יתמנה במקומך יוכל להגיע לניו-יורק ולהכנס
לעבודה במדה שיסמך לך מחליף כלשהו.

3. בינתיים מתנהלת מחלקת המוסדות הבין-לאומיים כאן בארצות ומני על-ידי
מיכאל קומיני. אין בדעתנו למנות איש לתפקיד זה לצמיחתו על פניך, גם אם
יחול חילוף אנשים, לא תינצד שום חזקה אשר תמנע את מסירת המחלקה הזאת
לידיך לאחר הכנסת הבא של העצרת. לא אכתב ממך כי בינתיים צדו אצלנו מחשבות
חדשות על שדה עבודתך במשרד החוץ. הדברים טרם הכשילו והם בבחינת חוץ
למועד. על כל פנים, שמורה לך הזכות להעדיף את הנחלת ממביל, במסגרת
ובסמכות שנוצרו עליהן, על פני כל הצעה אחרת, אולי מניח כי ניפוש בתחילת
העצרת, אם לא קודם לכך בניו-יורק, ונוכל להידבר מראש על הסידורים שיבואו
מיד לאחריה ולתכנן בהקדם בבשר העצרת הן את העבודתך לארץ והן את החלפתך
בניו-יורק